

siger, at de ikke vil finde sig i det, er alternativet, at de bliver sendt ud af landet.

Det er at vælge mellem pest og kolera, som der også står i forslaget, det er at sige til de kvinder, som nogle mænd henter til Danmark, at enten skal de finde sig i den vold, som deres mænd udsætter dem for, eller også bliver de sendt retur til et land, der måske er meget fattigt, eller måske under alle omstændigheder til en tilværelse, hvor de skal starte forfra, måske oven i købet med et barn, efter den periode, de har opholdt sig i Danmark.

Det er fuldstændig urimeligt, at kvinder på den måde bliver gjort retsløse og alle deres rettigheder bliver overladt til mandens forgodtbefindende.

Det er jo ikke en bekymring, som kun De Radikale og SF deler. Som den radikale ordfører også anførte, er det noget, som også Venstres egne partimedlemmer, Venstres egne folketingsmedlemmer i folketingsgruppen i det nuværende Folketing, er bekymrede for. De er også bekymrede for de kvinder, der bliver sendt ud af Danmark.

Hr. Troels Lund Poulsen, som er Venstres ligestillingsordfører, og hr. Eyvind Vesselbo, som er Venstres ordfører for indfødsretssager, har begge været ude at kritisere den måde, håndteringen af voldsramte udenlandske kvinder bliver tacklet på af regeringen. De mener, at det er bekymrende, at så mange af dem bliver sendt ud, når de er voldsramte. Så det er ikke en bekymring, som er grebet ud af den blå luft, eller en bekymring, som kun er rejst af oppositionen; Venstres egne folketingsmedlemmer kritiserer regeringens håndtering af problemet.

Så på den måde er det i hvert fald en måske lidt for skarp afvisning fra ministerens side, når hans egne partimedlemmer mener, at det er et problem, som regeringen ikke klarer godt nok. Det er simpelt hen et problem, regeringen ikke løser på en tilfredsstillende måde, og der er alt for mange kvinder, der i dag stadig væk er prisgivet og er underlagt deres mænds forgodtbefindende.

Så vi mener, det er et godt forslag, og vi er egentlig lidt overraskede over afvisningen fra regeringen, på trods af at regeringens egne folketingsmedlemmer deler bekymringen med SF og De Radikale.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Det er et forslag, der efter Enhedslistens opfattelse er rigtig godt, og som vi gerne støtter. Der har længe været behov for en indsats, der kan sikre udenlandske kvinder mod misbrug af vold.

Det kan i forvejen være meget svært at bryde ud af et voldeligt forhold, det er erfaringen fra kvindekrisecentrene igennem flere årtier, og mange kvinder mister selvtilliden og troen på, at de kan selv, i takt med at de nedbrydes af volden. Her er det det sociale netværk på arbejdspladsen og i venskabskredsen, der hyppigt er afgørende for, om det lykkes, sammen med den støtte, som krisecentrene kan udgøre.

De udenlandske kvinder står i den sammenhæng dobbelt så dårligt som de danske. Kvindene har ofte et meget begrænset netværk, og en skilsmisse er ensbetydende med, at opholdstilladelsen ophæves, hvis det sker inden for de første år. Selv skilsmisser på grund af meget grov vold resulterer i en udvisning; så kvinderne straffes dobbelt.

Den mere raffinerede vold, psykisk terror, trusler og seksuelle overgreb er hyppigst endnu vanskeligere at dokumentere, og det vil ofte oplevs som endnu mere skamfuldt for kvinden at bede om hjælp i den sammenhæng. Og så kommer Danmark og straffer oveni: Ud, hjem med dig.

For det er jo netop de kvinder, der ikke har noget at vende hjem til, som bliver i de voldelige ægteskaber, sådan som det er nu. Og når to ud af tre kvinder, der forlader deres mænd på grund af vold inden for de første 2 år, ender med at blive udvist, er der noget galt, der skal rettes op på, og det er jo så beklageligt, at regeringen ikke vil være med til det.

At bevise volden kræver, som det fremgår, en særlig indsats og bevågenhed fra både politi, skadestue, egen læge og sundhedsplejerske, men vel egentlig også fra sprogcentre, hvor nogle af kvinderne går. Og selv om sundhedspersonalet, som integrationsministeren var inde på, har journaliseringspligt, er det jo sådan, at en del af volden finder sted på et tidspunkt, inden kvinderne har smidt håndklædet i ringen og egentlig selv præsenteret det, de er udsat for, som vold, så beviserne kan senere hen være vanskelige at hente frem.

Kl. 16.40

Det fremgår af forslaget, at der ved anmeldelsen af vold i hjemmet skal være en bisidder og tolk, der ikke er familiemedlem, og det er typisk